

digt. Har man fordømt palæstinenserne f.eks. i dag, hvor det er kommet frem, at der er den slags rettergange?

Jens Hald Madsen (V):

Jeg vil da gerne sige til udenrigsministeren, at jeg personlig er meget glad for, at udenrigsministeren er så åbenhjertig. Det gør dansk udenrigspolitik meget mere spændende, ikke mindst for oppositionen.

Men det, der jo er spørgsmålet om åbenhjertighed, er, om man kan sige om en nyvalgt premierminister, at »vi ikke kan stå og klappe over den mands generalieblad.«

Der vil jeg gerne spørge udenrigsministeren: Mener regeringen, at vi skal stå og klappe over Arafats generalieblad, eller er han lige så slem som Sharon?

Udenrigsministeren (Mogens Lykketoft):

Jeg vil gerne sige om rettergange, at vi har udtalt os fordømmende om de henrettelser, der har fundet sted i palæstinensiske selvstyreområder, og indtrængende henstillet, at der ikke eksekveres nye dødsdomme.

Jeg mener i det hele taget ikke, at man ved en samlet vurdering af dansk Mellemløstpolitik kan sige, at den på nogen måde har været ubalanceret, men jeg mener til gengæld, at som situationen har udviklet sig i området i det sidste halve år, er der en meget stærk forpligtelse for Danmark til at sige to ting, og det har jeg indtryk af at et stort flertal i Folketinget bakker op efter det samråd, jeg i går deltog i:

For det første: Det er bekymrende i forhold til Folketingets vedtagelse af den 28. november, hvor vi klart tog afstand fra de ulovlige bosættelser og udvidelser af dem, at den mand, der har været drivkraften i bosætterpolitikken, nu er leder af Israels regering. Den politik, der drives på med, er den værste anstødssten for dannelsen af en levedygtig palæstinensisk stat.

Det andet er, at det reaktionsmønster, den israelske regering har valgt og fortsat vælger, skaber, bidrager til en voldsspiral fra begge sider, bidrager til økonomisk udsultning af de palæstinensiske selvstyreområder og risikerer simpelt hen at fjerne en handledygtig modpart til at forhandle en fred med.

De to synspunkter vil jeg ved enhver lejlighed udtrykke over for Israels regering.

Peter Skaarup (DF):

Dansk Folkeparti synes også, det er rigtigt, at vi af og til siger til israelerne, hvis de går for langt: Det her går ikke, her må vi komme med vores fordømmelse.

På samme måde bør man gøre det over for palæstinenserne, men der er altså den forskel, som vi ser det, at man i øjeblikket pumper millioner af danske bistandskroner i det palæstinensiske selvstyreområde, og man gør dem ikke afhængige af hverken det eller det andet, f.eks. at de gjorde op med de rettergange. Det gør man ikke. Der lader man bare stå til. Det kan godt være, man fordømmer det, men man betaler stadig væk penge hver eneste dag, og det gør man trods alt ikke til Israel.

Med hensyn til udtalelserne vedrørende Sharon: Jeg kan forstå, at udenrigsministeren åbenbart stadig væk mener, at de er vældig diplomatisk, selv om den israelske ambassadør i Danmark bestemt ikke mente det og mange andre heller ikke mener det; men det er så, hvad det er.

Hvis udenrigsministeren skal kigge lidt på, hvem der egentlig har opnået fred, f.eks. i Mellemløst, så var det jo netop to høge: Begin, der på det tidspunkt af mange betragtedes som en terrorist, og Sadat, som også var høg. De lavede aftalen om den fred mellem Egypten og Israel, som vi har i dag.

Der vil jeg godt spørge udenrigsministeren: Er det i virkeligheden ikke en mulighed, at netop to høge kan lave en fred, der virkelig kan holde, hvorimod det er sværere for nogle, der ikke er høge, som har det sværere med deres bagland?

Jens Hald Madsen (V):

Nu nævnte udenrigsministeren selv spørgsmålet om retsvæsenet i de selvstyrende områder. Derfor vil jeg spørge udenrigsministeren: Hvis det viser sig, at de politifolk, som henrettede de mennesker, som blev anklaget for spionage for Israel osv., har været under det danske bistandsprojekt for politiuddannelse, vil det så få nogen konsekvens for den danske bistand til det politi-program, som er i det palæstinensiske selvstyreområde?

Udenrigsministeren (Mogens Lykketoft):

Jeg havde ikke forestillet mig, at jeg her i dag skulle gå ind sådan i en generel historievurdering sammen med hr. Peter Skaarup. Vi kan hver have vores mening om, hvad høge og duer kan udrette. Det, som jeg synes er min opgave,